

Sygn. akt III Nsm 98/20

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Anna Podubińska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2020 r. w Szczytnie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Ż. W.

przy udziale I. M. i M. M.

oraz L. S. i B. S.

o zmianę orzeczenia dotyczącego zakazu kontaktów z małoletnimi P. W. (1), W. W. (1), J. W., K. W. (1), J. W. (1), A. W., K. W. (2)

postanawia:

1. wniosek oddała,
2. przyznaje adw. J. S. ze Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Szczytnie tytułem opłaty za reprezentowanie wnioskodawczyni Ż. W. z urzędu kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych oraz 41,40 (czterdzieści jeden 40/100) tytułem podatku VAT od tej kwoty,
3. zwalnia wnioskodawczynię i uczestników od kosztów sądowych,
4. koszty postępowania strony ponoszą we własnym zakresie

Sygn. akt III Nsm 98/20

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni Ż. W. wniosła o ustalenie kontaktów z małoletnimi dziećmi, wyrażenie jej zgody także na kontakty korespondencyjne. Wskazała, że niedługo opuszcza zakład karny, jej dzieci chcą mieć z nią kontakt, tęsknią, ona je kocha i chce walczyć o ich odzyskanie.

Uczestnicy postępowania – prowadzący (...), w którym umieszczone zostały małoletnie – W. W. (1), J. W. (2), K. W. (2) i P. L. i B. S. wnieśli o oddalenie wniosku, wskazali, że małoletnie dzieci nie chcą mieć kontaktów z matką i w ich ocenie takie kontakty zaburzyłyby rozwój małoletnich i źle wpłynęły na ich emocje i stan psychiczny.

I. i M. M., rodzina zastępcza ustanowiona dla małoletnich A. W., K. W. (1) i J. W. (1), oświadczyli, że sami nie mają nic przeciwko kontaktom, ale kontakty dzieci z matką uzależnione są od woli małoletnich, a one obecnie takich kontaktów nie chcą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni Ź. W. jest matką małych – obecnie 17-letniej A., 13-letniej K., 15-letniego J., 8-letniej P., 10-letniej W., 6-letniej K., 4-letniej J.

Małoletni, w związku z ujawnieniem, że ich rodzice sprawowali nad nimi pieczę znajdując się pod wpływem alkoholu oraz awanturowali się przez dłuższy czas, po przeprowadzonej przez policję interwencji policji, od dnia 23 kwietnia 2017 roku zostali umieszczeni w pieczy zastępczej- A., K. i J. w rodzinie zastępczej I. i M. M., W., P., K. i J. w (...) prowadzonym przez L. i B. S..

Z upływem czasu małoletni nabierali zaufania do rodzin zastępczych i zaczęli opowiadać o stosowanej wobec nich przez oboje rodziców przemocy psychicznej i fizycznej. Zostało wszczęte postępowanie karne o znęcanie się nad małoletnimi.

Już jesienią 2017 roku kontakty wnioskodawczyni, jej męża z małoletnimi dziećmi odbywały się przy udziale rodziców zastępczych, bowiem dzieci zgłaszały, że są zastraszane lub przekupywane przez rodziców, boją się ich, a małoletni J. i K. na zapowiedź przyjazdu rodziców zaczynali się moczyć w nocy. Od października 2017 roku z inicjatywy koordynatora pieczy zastępczej oraz Prokuratury uniemożliwiono wnioskodawczyni i jej mężowi odbywanie jakichkolwiek kontaktów z małoletnimi. W dniu 22 grudnia 2017 roku oboje zostali tymczasowo aresztowani w związku ze sprawą o znęcanie się nad małoletnimi dziećmi.

/ dokumenty w aktach III Nsm 133/17 – w szczególności - postanowienie o zabezpieczeniu, protokół rozprawy z dnia 3.11.2017 roku oraz z dnia 16.03.2018 roku, pisma (...) /

W okresie od grudnia 2018 roku do lutego 2019 roku Ź. W. kontaktowała się z małoletnimi za pośrednictwem rodzin zastępczych i ich zgodą poprzez sporządzane przez siebie rysunki, laurki, listy. Młodsze dzieci zaczęły reagować na to moczeniem się nocnym, wykazywać negatywne zachowania lękowe, starsze dzieci korespondencję zlekceważyły, ale okazywały strach o ich los, każdy przejaw zainteresowania ze strony wnioskodawczyni budził w nich lęk i niepokój o dalszą przyszłość. Wobec powyższego rodzice zastępczy uniemożliwili wnioskodawczyni kontakt z małoletnimi także w formie pisemnej-

/ K 495 akt Opm 19/18, wniosek (...) K 2 akt III Nsm 112/19 /

Jednocześnie przed Sądem Okręgowym w Olsztynie II Wydziałem Karnym toczyło się postępowanie przeciwko Ź. W. i P. W. (2) o czyn z art. 207 par 2 kk popełniony na szkodę małych dzieci. Wyrokiem Sądu Okręgowego sprawie II K 33/18 z dnia 18 stycznia 2019 roku zmienionym następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 czerwca 2019 roku w sprawie II AKa 67/19 Ź. W. została uznana winną tego, że przez okres kilku lat, od niustalonego okresu czasu do 24 kwietnia 2017 roku w K. gm. Ś. znęcała się psychicznie i fizycznie nad małoletnimi dziećmi przez stosowanie pod wpływem alkoholu i bez jego wpływu, przemocy w postaci bicia rękami po całym ciele, kopania, szarpania i popychania, wyzywania dzieci w sposób wulgarny i obelżywy, ośmieszanie, zwracanie się do dzieci po nadanych im upokarzających pseudonimach i za to skazana na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

/ wyrok w sprawie II K 33/18 K 23-26 /

W marcu 2019 roku przed tutejszym Sądem zostało wszczęte pod sygnaturą III Nsm 112/19 postępowanie o pozbawienie uczestniczki i jej męża P. W. (2), ojca małych, władzy rodzicielskiej. Z powyższą sprawą połączono do wspólnego rozpoznania sprawę I. N. 260/19 wszczętą z urzędu wskutek pisma złożonego przez (...) w S. wnioskującego zakazanie kontaktów wnioskodawczyni oraz P. W. (3) sprawę o zakazanie wymienionym kontaktów z małoletnimi dziećmi.

Postanowieniem z dnia 27 września 2019 roku Ź. W. oraz P. W. (3) zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej nad małoletnimi, a jednocześnie Sąd zakazał wnioskodawczyni kontaktów ze wszystkimi dziećmi.

/ dokumenty w aktach III Nsm 112/19 – postanowienie z dnia

Ż. W. orzeczoną karę pozbawienia wolności odbywała w okresie do czerwca 2020 roku. W okresie pobytu w zakładzie karnym urodziła syna, S. W., obecnie 2 letniego.

W okresie odbywania kary pozbawienia wolności uczestniczka przeszła terapię odwykową w związku z uzależnieniem od alkoholu.

/ bezsporne /

Ż. W. spotkała się latem na terenie (...) z rodzinami zastępczymi informując, że stara się o kontakty, ogólnikowo pytała o małe dzieci. Dzwoniąc do rodziny zastępczej głównie dopytywała o A. pomijając pozostałe dzieci, a do p.p. S. w ogóle nie dzwoniła, by zapytać o młodsze dzieci, mimo, że poprosiła o numer telefonu deklarując, że będzie się o dzieci dowiadywać telefonicznie.

Po opuszczeniu zakładu karnego zamieszkała w Ś. u swoich rodziców. Małoletnia A. uzyskawszy informację, że wnioskodawczyni opuściła zakład karny skontaktowała się z nią za pośrednictwem mediów społecznościowych i w tajemnicy przed rodziną zastępczą przez okres 2 miesięcy - lipiec i sierpień b.r. rozmawiała z matką snując plany powrotu pod jej pieczę. Gdy rodzice zastępczy odkryli fakt odbywania się tych kontaktów ostatecznie przyznała się im do nich i po przemyśleniu uznała tak same kontakty, jak i ich ukrywanie za swój błąd. Obecnie jednoznacznie deklaruje, że nie chce mieć kontaktów z matką.

Małoletnia W., P. i K. uzyskawszy informację, że wnioskodawczyni chce z nimi nawiązać kontakt odniosły się do tej możliwości zdecydowanie negatywnie. Szczególnie najstarsza z dziewczynek stanowczo powiedziała, że takich kontaktów nie chce, nadal pamięta, jak była bita, jak się nad nią i rodzeństwem znęcano, także K. wspominała, jak była przez matkę ciągnięta za włosy, jak ta jej wrywała włosy. W. przypomniała, że gdy dochodziło do kontaktów z wnioskodawczynią przed jej osadzeniem w Areszcie Śledczym, to miała ona koszmary w nocy, bała się, nie mogła spać. Także młodsze dziewczynki stwierdziły, że nie chcą się spotykać z matką biologiczną. Dodatkowo zaczęły przejawiać niepokojące i nietypowe zachowania. K., która do tej pory zwracała się do rodziców zastępczych mówiąc ciociu, wujku, zaczęła do L. S. mówić „mamo” jednocześnie obserwując jej reakcje, a P. z lękiem dopytywała się jej, czy to ona decyduje o tym, czy mogą z nią mieszkać. Dziewczynki były tak zaniepokojone tą sytuacją, że 4 letnia J., prawdopodobnie obserwując ich zachowania, zaczęła mieć problemy ze snem, budziła się w nocy z krzykiem, domagała tego, by móc ponownie spać w łóżku z rodzicami zastępczymi, zaczęła sięgać po smoczek i wykazywać w stosunku do L. S. takie zachowania, jakie wykazywała w pierwszych miesiącach pobytu u nich, a których potem zupełnie zaprzestała.

Także J. i K. jednoznacznie deklarują niechęć do nawiązania kontaktów z matką, nie odczuwają potrzeby ich odnowienia, a jednocześnie obawiają się, że jest to działanie, które ma na celu ponowne przejęcie opieki nad nimi. Żadne z nich nie wierzy w zmianę postawy matki, w to, że nie będzie ich krzywdzić.

Małoletni nie czują się związane z biologiczną matką, nie darzą jej pozytywnymi uczuciami, najmłodsza dziewczynka w ogóle nie pamięta biologicznej matki, a starsze pamiętają traumatyczne przeżycia z okresu, gdy byli pod jej pieczę. Perspektywa powrotu pod opiekę matki, z czym utożsamiają ewentualne kontakty z nią powodują u nich różne reakcje somatyczne- moczanie się nocne, jąkanie, napięcia i bóle.

Kontakty wnioskodawczyni z małoletnimi w odniesieniu do każdego z dzieci zagrażają ich dobru.

/wyjaśnienia L. S. K 44-45, Wyjaśnienia I. M. K 45-45v, listy małoletniej A. K 41-43, opinia (...) K 50-59, pismo (...) z notatką o przebiegu spotkania psychologa z małoletnimi W., P., K. i J. K 37-38/

Sąd zważył co następuje:

Wniosek Ż. W. o zmianę orzeczenia w przedmiocie zakazu kontaktów z małoletnim i ustalenie takich kontaktów jest niezasadny.

Zgodnie z art. 113³ Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, jeżeli utrzymywanie kontaktów rodziców z dzieckiem poważnie zagraża dobru dziecka lub je narusza, sąd zakazuje ich utrzymywania, zaś zgodnie z art. 1135 krio Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

Odniesienie powyższych przepisów do realiów niniejszej sprawy jasno pokazuje, że od czasu orzeczenia zakazującego rodzicom biologicznym małoletnich A., J., K., W., P., K. i J. kontaktów z dziećmi nie nastąpiła żadna zmiana, która uzasadniałaby zmianę orzeczenia w przedmiocie kontaktów. Z przeprowadzonych dowodów jednoznacznie wynika, że takie kontakty nadal zagrażają dobru małoletnich dzieci, a to jest zasadnicza przesłanka, którą w niniejszej sprawie Sąd uwzględnia.

Z wysłuchania L. S. wynika, że małoletnie dziewczynki pozostające pod jej pieczę, gdy tylko uzyskały informację, że wnioskodawczyni stara się o takie kontakty zaczęły przede wszystkim wprost stwierdzać, że tego nie chcą, uzasadniać to tak doznanymi od matki krzywdami, które nadal pamiętają, jak i negatywnymi doznaniem podczas poprzednich kontaktów odbywanych już wtedy, gdy przebywały w pieczy zastępczej. Ponadto dziewczynki zaczęły przejawiać zachowania, które świadczą, że są zaniepokojone o swoją przyszłość, straciły poczucie bezpieczeństwa, został naruszony ich komfort psychiczny. Oczekiwały od swoich rodziców zastępczych potwierdzenia, że nic się w ich życiu nie zmieni, że pozostaną w ich domu, że zostaną zmuszone do powrotu pod opiekę matki.

Tu dodatkowo należy wskazać, że tak z pism samej wnioskodawczyni, jak i listu A. do sądu i do matki, jak również z badania Ż. W. w (...) wynika jednoznacznie, że ta jasno komunikuje, że nawiązanie kontaktów z małoletnimi jest dla niej środkiem do starania się w przyszłości o odzyskanie władzy rodzicielskiej, takie wypowiedzi formułowała wobec A. nie bacząc na to, czy jest to dobre dla małoletniej. Takie zachowania prezentowane wobec młodszych dzieci będą wyłącznie wzmacniały ich obawy o powrót pod jej opiekę, a zatem prowadziły do zachwiania bardzo stabilnego obecnego funkcjonowania. Dodatkowo, jeśli uwzględni się fakt, że wnioskodawczyni nadal kwestionuje swoje i jej męża przewinienia wobec małoletnich, nie wykazuje żadnej refleksji wobec przeszłości, to wszystko wzmacnia obawy, że jakiegokolwiek kontakty wnioskodawczyni z małoletnimi będą godziły w ich prawidłowy rozwój na każdym polu, a nie niosą ze sobą żadnych pozytywnych dla dzieci doznań, korzyści.

Sąd przeanalizował kwestię odbycia przez wnioskodawczynię terapii odwykowej w związku z nadużywaniem alkoholu, uznał jednak, że wobec postawy dzieci, ich reakcji na perspektywę spotkań z matką, okoliczność ta nie ma istotnego znaczenia z punktu widzenia dobra tych jej małoletnich dzieci, których dotyczy obecne postępowanie.

O opłacie za pomoc prawną udzieloną wnioskodawczyni z urzędu orzeczono na podstawie przepisów §§2, 4 ust. 2, 5 i 10 ust. 1 pkt. 4 ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Z tych względów na podstawie powołanych na wstępie rozważań prawnych przepisów Sąd orzekł jak w postanowieniu.